

Despre furtul mintii in societatea moderna

Hai sa recunoastem ca motivul principal pentru care ne arogam pozitia de varf al lantului trofic este zona din spatele ochilor. Aceasta ar fi principala deosebire dintre noi si cimpanzeu, un confrate cu care impartim 99% din ADN. Ne credem mai destepti decat el. Poate si un pic mai bine imbracati, in unele cazuri.

In universul mintii omului exista, pe langa inteligentă - prezentă si la cimpanzeu intr-o anumita masura -, concepte mai delicate precum ratiunea si conștiinta. Acestea sunt specifice omului. El nu se defineste drept o fiinta inteligenta, cat mai ales una rationala.

Inteligenta e o arma, de diverse calibre, in relatie nemijlocită cu talantul primit la nastere. Ratiunea este mana care misca arma. Conștiinta este detectorul tintei. Ea stie daca arma este indreptata catre un dusman sau catre un prieten. Daca ea este limpede, identifica corect tinta, daca nu, ai executat un prieten. Metaforic vorbind.

Fiind prin natura ei o unealta, mintea - in special inteligenta - se afla tot timpul in slujba cuiva. Si acum vine esenta mesajului. Fiinta denumita om își împlineste mai mult sau mai putin menirea, in functie de angajatorul mintii sale.

Pentru a intelege fenomenul, sa prezentam cateva situatii banale, de viata. Ti-e foame. Pai incepi sa te gandesti cum ai putea face rost de mancare. Daca ti-e putin foame si nu gasesti o solutie rapida, amani pe mai tarziu si te ocupi si de alte treburi, mai urgente. Daca iti este foarte foame, lasi totul deoparte si te ocupi serios de problema. Cu alte cuvinte, mintea ta a sortat problemele in functie de necesitate si s-a canalizat pe ceea ce considera vital. Foamea este un semnal al unui sensor fizic. Ca si setea, impulsul sexual si alte jdemii de astfel de cazuri.

Tot mintea este si principalul organ prin care omul acumuleaza informatii, prin care progreseaza individual sau ca specie. Acestea sunt depozitate pentru a putea fi utilizate mai tarziu ca repere. Si atunci cand te gasesti intr-o situatie limita, apelezi la repere sau experiente trecute pentru a lua o decizie viabila. Multe repere, multe conexiuni, sanse mari de a lua decizii corecte. Dar acumularea de informatii nu este neaparat un senzor cu prioritate. Cu alte cuvinte, faci asta dupa ce ai rezolvat problema cu foamea. Si pe cea cu setea. Si pe cea cu tipa frumoasa pe care ai vazut-o in metrou. Si cu hainele cele noi de la mall. Si tot asa...

Mintea omului opereaza, in principal, cu imagini. O poza face cat 1000 de cuvinte, se stie. De asta sunt recomandate cartile cu poze ☺.

Haideti acum sa vedem cum am putea intocmi o tipologie a manifestarilor omului in functie de angajatorul mintii:

Consumatorul

Acest tip de om are ca si angajator al mintii simturile. Ca si confratele cimpanzeu, aproape 100% din preocuparile lui sunt inspre satisfacerea unor nevoi ale trupului, ale firii. El vede lumea ca pe un supermarket plin cu tot felul de bunatati (sau bunaciuni, dupa caz) pe care le poate avea, detine. Cuvantul de ordine este posesia, proprietatea. El este un contabil care isi numara activele (vezi Nicolae Steinhardt, "Jurnalul fericirii"). Intrebarile prin care judeca lumea sunt utilitare si cantitative: La ce imi foloseste? Si cat castig(i)?

Fiind un om fara preocupari intelectuale non-practice, nu se simte confortabil in singuratate si se asociaza foarte usor cu cei asemenea lui. Este un om al asocierii, mai degraba decat al colectivitatii. Aceasta asociere este bazata pe pasiuni si interese comune. Nu putem vorbi de ideologii sau de cauze, acestea avand drept fundament idei si credinte, dar pot fi mimate. Despre mimare, putin mai tarziu. Din asociere, dar mai ales din numarul membrilor, vin si recunoasterea, si dreptatea, si forta, si toate celelalte. El isi gaseste justificarea propriilor actiuni in faptul ca toti cei din jur procedeaza similar. Scopul lui e sa aiba doar o cantitate\calitate mai mare din bunurile pe care le au ceilalti, pentru a fi recunoscut. Nu il intereseaza nimic din ceea ce nu are valoare utilitara. Muzica pe care o asculta este despre valoarea personala, dușmani etc. Nu insist. Exista o carte geniala pe tema asta: Ortega y Gasset, "Revolta maselor".

Sa mai zabovim cateva randuri asupra relatiei dintre minte si simturi. Simturile nu pot fi niciodata satisfacute. Cu cat mananci mai mult, cu atat iti va fi mai greu sa te sature. Iti place bautura, incepi cu un paharel, sa ne mai distram nitel. Finalul e ciroza. Prima doza e for fun, urmatoarele sunt obligatorii. Deci trebuie sa te gandesti cum să faci rost de bani ca să le inchizi apelul. Treaba asta devine full time. Mintea nu mai are ragaz pentru acumulare intelectuala, e risipita in 1000 de dorinte, frustrari, nevoi etc. (vezi literatura patristica). Deci, in zona asta mintea nu este angajata, ci, mai degrabă, un sclav pe plantatie.

In zona "superioara" a aceste tipologii contabile sunt cei care isi numara realizarile: iubite, studii, cursuri, specializari, calități, copii, fapte bune sau rele, fiecare ce "are". Ei gandesc in liste, in enumerari. Mintea intra in sfera autosuficientei si este mandra de ea insasi. Drept urmare numara si evidentiaza lipsurile celorlalti. Cu aceeasi placere. Aici se mimeaza la greu. Pentru ca enumerarile proprii nu-i satisfac nevoia de imagine, pagina sa de Facebook (acum incerc si eu sa-mi fac loc in zona asta aglomerata) este plina mesaje care ascund ideea de "self-improvement", de "depasire a propriilor limite", prin mine insumi. O sa fac si o sa dreg. Eu, eu, eu. Chintesenta tuturor simturilor si pasiunilor: egoul. Iubirea trupezasca de sine. Acest tip de om, "superior", este omul de succes. El reprezinta forma sublimata a celor anterior mentionati. El este cel care da sfaturi semenilor despre cum a reusit de unul singur. El este noul model propus de societate copiilor nostri (<http://stirileprotv.ro/stiri/1-decembrie/la-19-ani-e-mana-dreapta-a-lui-tataee-de-la-bug-mafia-si-a-fost-premiat-de-youtube-dar-nu-si-a-luat-bacalaureatul.html>). Un tip evoluat de "numarator", pe care il definesc astfel fără a intenționa sa jignesc meseria de contabil, care este cat se poate de onorabila.

lubitorul de frumos

In categoria asta intra cei care au descoperit ca lumea, pe langa bunatatile pe care le ofera, este si frumoasa. Cand trec cu masina cea noua pe autostrada, nu sunt doar curiosi sa vada ce alte marci mai sunt la moda, ci observa si apusul de soare. Mai degraba degusta un pahar de vin bun decat sa devoreze un pet de 2.5 litri de bere. Apreciaza o muzica de calitate si un roman scris cu talent. Sau o poezie. Percep "corola de minuni a lumii" si se bucura de ea. Au sentimentul ca lumea este o gradina roditoare, mai degraba decat un supermarket. Cât sunt sănătoși...

In partea superioara a segmentului regasim poetii, scriitorii, filosofii etc. Omenii definiti drept intelectuali sau artisti.

Mintea lor are o functie de relevu. Utilizeaza simturile pentru a hrani si sufletul. Precum o albina transforma polenul in miere, asa ea transforma lumea fenomenala in idei, concepte, cunoastere. Si intoarce catre lume cunoasterea transformata in opere de arta, in constructii ingineresti, in tratamente

medicale, in legi si norme etc. Cu alte cuvinte in civilizatie. Ei creeaza bunurile din supermarket, pe care le consuma cei din prima categorie. Ei sunt cei care stiu cum se fac lucrurile. Primii stiu doar cum se utilizeaza, superficial. Unii sunt creatori, ceilalti consumatori. In functie de clasa promovata ca fiind dominanta ne autodefinim drept societate de consum, remember?

Acum, daca o parte dintre acesti oameni sunt apreciati, mai ales cei care produc bunuri materiale care pot fi numarate si posedate, cei care se ocupa cu zona spiritului au cu totul alta soarta. Multi traiesc si mor intr-o mizerie materiala desavarsita. [Este cazul unor genii de talia lui Van Gogh sau a marelui Mozart (<http://www.youtube.com/watch?v=TUt4DfGnyJQ>), cei doi reprezentând o întreagă pleiadă de “nefericiți”.] Tot aceasta categorie, fiind non utilitarista, este negata sau ignorata sau minimalizata de catre omul masă. Daca ai intrebat profesorul de filosofie “cat castigi?”, s-a terminat cu el. Nu mai are valoare pentru cel care pune intrebarea. Intrebare, de altfel, stupida. Nu in bani este bogat profesorul de filosofie.

Acesti oameni au ca si puncte commune cu prima categorie pasiunile carni. Ei nu sunt exclusivi oameni ai spiritului, ci, uneori, ii intrec in pasiune pe cei dintai. Drept care ei pot fi negati si reduci la nivelul primilor foarte usor: “Eminescu nu e ala care e murit de sifilis? Pai ce ma luati frate cu ăsta, ca era la fel ca noi. Un curvar!”. În fapt, ei sunt diamante ingropate in noroi. Noroiul va vedea in ei noroiul, iar ceilalti diamantul. Frumusetea este in ochii privitorului.

Observam promovarea unei minicategorii din aceasta specie drept tinta falsa pentru primii: geniile. Milioane de oameni vor sa fie Steve Jobs, drept care vor sa renunte la scoala si sa revolutioneze lumea. Sunt aspri in decizii, plini de success, creativi, promoveaza inovatia si asa mai departe. Adica inghit galusca nemestecata, uitand ca pentru a fi un Steve Jobs, trebuie sa ai geniul lui. Pe care il ai sau nu. Si iarasi sa nu uitam ca, totusi, omul a murit de cancer... Poate ca are legatura cu un anumit tip de furt pe care o sa-l prezint mai jos, poate ca nu are. Dar mie imi ridica un semn de intrebare. A se observa si avalansa de seriale despre indivizi superdotati intelectual. Intelectul, din instrument, a ajuns pe soclu. Oamenii nu mai realizeaza ca pe asta ori il ai, ori nu. Si fiind variabil, nu e masura universala. Nu poti sa devii inteligent. Poti in schimb sa devii amabil si dragut cu ceilalti. Dar, daca scopul tau e sa-l imiti pe Steve, te-ai pierdut in meandrele concretului. De asta e vital sa propunem modelele corecte tinerei generatii. Sa nu alerge dupa himere.

Omul indumnezeit, sfântul.

Cineee?

Da, chiar El.

Mintea acestuia nu mai este doar un releu intre simturi si suflet, este un releu intre suflet si Creator. O punte intre lumi. Transmite acestei lumi voia creatorului si ridica lumea si oamenii, pe cat posibil, la Dumnezeu. Sfintii sunt varful de gama al functiei de om. Omul in starea originara, a lui Adam si chiar mai mult decât atat.

Mintea acestui om nu se mai află in robia simturilor. Prin asceaza si rugaciune permanenta, dar mai ales cu ajutorul Celui catre care tinde, ea nu mai percepe lumea pasional. Simturile au rolul unor senzori care citesc niste realitati, dar mintea nu se ataseaza de nimic. Acest om este Stan Patitul din povesti. El pateste lucruri cu trupul, dar este stana de piatra cu mintea. Neclintit. El percepe lumea prin ochii celui care a creat-o. Este o celula o corpului uman care prin intermediul nervilor percepe lumea prin ochi si o rationeaza prin creier, nu doar prin senzorii proprii. El si-a supus propria voie si propria functiune

sistemului central, lui Dumnezeu. Si coordonat de acesta, intra in comuniune reala, nu in asociere, cu restul celulelor din organism, restul de fiinte. Acestuia leul ii mananca din palma, corbul ii aduce hrana si crocodilii i se fac punte peste Nil.

Este Fat Frumos intrat gradinar la Imparat. Este gradinar in Gradina Raiului. El o ingrijeste, nu o utilizeaza, nu o detine. Stie ca nu-i apartine.

Este fiul Craiului cel Ros, seful imparatiei carnilor, ajuns dupa infioratoare osteneli si probe fiu adoptiv al Imparatului Verde, proprietarul aceleiasi gradini in centrul careia troneaza pomul vietii.

Este yoghinul din Bhagavad-Gita, desprins de rodul faptelor, cu mintea fixata intr-un punct, iesit din dualitate si Samsara, foc viu prin trezirea sarpelui Kundalini.

Este Harap-Alb, omul in care yin-ul si yang-ul se impletesc armonios dupa ce capul i-a fost taiat si re-asezat prin ungerea cu apa vie si apa moarta, mintea reînviata, omul cel nou, in care cei doi - sufletul si trupul - au devenit una.

Este visul lui Socrate, de inteptare, cumpatare si curaj.

Este prezent peste tot in cultura universala, este eroul basmelor populare, este cel care te vindeca de cancer atunci cand nicio doctorie nu mai functioneaza, este cel neputrezit de 1700 de ani, cel care te priveste intens prin fereastra unei icoane, este motivul pentru care se misca lumea. Este eroul cel uitat al speciei, dovada faptului ca se poate, prototipul si implinirea noastra ca om, regent al regatului de mijloc.

Acest om, neputand fi minimalizat, el neavand "pasiuni", deci puncte comune cu omul consumator, este pur si simplu urat sau negat. El si tot ce reprezinta. El este foarte periculos pentru ca nu consuma mai nimic, iar puterea sa schimba multumile. Le ridică mintea din noroi si le aduce lumina in suflet. Vezi mormantul parintelui Arsenie Boca si valul nesfarsit de vizitatori.

"Aaa, ne-ai adus la pupatorii de moaste. Aia care se inghesuie la cozi si se calca in picioare in numele credintei.". Pai da, ăia. ăia sunt cei cu toate defectele primei categorii, dar care au un merit fundamental: o recunosc pe cea din urma. Nu schimba ordinea fireasca a lumii. I se subsuma si nu pot sa-si depaseasca conditia. Dar recunosc valoarea, nu se propun pe ei insisi drept valori. Ei vin cu cereri de ajutor si multi îl si primesc. Smerenia poate sa mantuiasca prin ea insesi, nu are nevoie de fapte. E suficienta pentru ca a calcat in picioare eu-l. Adica a facut treaba cea mai grea. Ei isi numara greselile.

Daca pana in jurul anului 1850 societatea avea ca si ordine a valorii omul indumnezeit, omul iubitor de frumos si, pe ultima pozitie, omul comun, propunând modalități de trecere in categoriile considerate mai inalte, acum scopul este exact opus. Omul trebuie tinut cat mai aproape de consum. Si asta se face prin furtul motorului care-l poate propulsa catre spirit: mintea.

Si acum, daca avem piesele pe masa, sa ne jucam putin cu ele.

I. Furtul mintii prin tehnologie:

Se da unui copil un smartphone/tableta. Consecințe:

1. Mintea neantrenata si fara repere capata acces la net. Informatiile vizuale au un impact imediat si profund asupra copilului. El nu poate identifica correct țintele.

Constiinta lui, chiar presupunand ca identifca ce e bine si ce e rau nu poate face fata asaltului sensorial, pentru ca ratiunea este neexercitata si nu poate utiliza arma.

2. Furtul timpului. Mentea nu-si mai indeplineste functia de acumulare, copilul initial da senzatia ca inmagazineaza o multime de informatii, dar peste 10 ani constati ca este exact in acelasi stadiu.
3. Dorinta de upgrade a instrumentului. Devine consumator.
4. "Mens sana in corpore sano" rămâne un concept desuet. Jocul pe computer implica ore, zile de nemiscare.
5. Deviza sub care se livreaza tehnologia este "make the world a better place". Si exista multe exemple pozitive, in care tehnologia ajuta. Dar, utilizata fara discernamant, distruge generatii intregi. Planul este ca in cativa ani sa existe internet in orice coltisor al lumii. Un lucru bun, daca nu va fi utilizat gresit.

II. Furtul mintii prin senzatii si imagini/imaginatie

a. Primul lucru pe care il observa Adam dupa cadere, atunci cand incepe sa vada lumea exclusiv prin ochii trupesti, este faptul ca era gol. Sau, poate mai exact, ca Eva era goala. Este primul instinct trezit la viata, cel mai puternic si cel care produce placerea cea mai mare. Cel mai capabil sa tina mintea ocupata perioade mari de timp. Pe atunci nu se inventasera drogurile sau tabletele. Sa purcedem:

1. Educatia sexuala la varste fragede (<http://ortodox.md/monitorizarea-presei/gabriele-kuby-vor-sa-ajunga-la-copiii-vostri-ii-vor-sexualiza-iar-sexualizarea-copiilor-va-prabusi-civilizatia/>)
2. Ca sa-i dai asa ceva, drept hrana , unei minti curate, sub pretextul prevenirii a ceva ce inca nu isi imagina ca e posibil, e ca si cum i-ai da o doza de heroina unui nevinovat pentru a-i demonstra ca trebuie sa utilizeze seringi de unica folosinta.
3. In niciun caz nu vreau sa intru in polemici legate de localizarea geografica a sursei flagelului sau alte lucruri de genul acesta. In acest moment ne intereseaza ceea ce spune Gabriele legat de faptul ca trebuie creata o zona in care copiii sa ramana copii pentru cat mai mult timp cu putinta. Sa le dam timp mintilor lor sa se maturizeze si sa invete carte. E sansa lor sa fie oameni normali, sanatosi mental si fizic si indivizi bine pregatiti profesional, care sa creeze, nu doar sa consume, civilizatie.
4. Videoclipurile cu tenta sexuala si alte chestiuni corelate ca si mesaj. Nici aici nu as vrea sa fiu inteles gresit, nu doresc sa fac pe mironosita. Sa fim seriosi, toti apreciem puțină indecență. Dar, este vorba de proportie. Cand mi-am introdus MTV, imediat dupa revolutie, era transmisa muzica. Multa muzica. Unele clipuri erau savuroase si din alte puncte de vedere, dar cu limita. Si numeric, si calitativ. Si tot contineau muzica. Aveau valoare. Acum e promo la canalele de adulti. Sexualitatea e principalul mesaj, nu un adjuvant al unor videoclipuri. Asta seamana foarte mult a intoxicare.

5. Cluburile si viata de noapte. Eu merg mult cu taxiul. Daca stai sa asculti povestile despre ceea ce se intampla cu cei culesi la sfarsit de saptamana din cluburile bucurestene, te ingrozesti. Se sparie gandul...
6. Sporturile extreme, goana dupa senzatii, sentimentul de putere si de depasire a propriilor limite. Este tot o forma de legare a mintii de sensorial.

b.Flagelele drogurilor

Aici voi fi foarte scurt. Dependenta se instaleaza de la prima doza, senzorii cer, iar mintea lucreaza sa o livreze pe urmatoarea. E un cerc care se invarte, din ce in ce mai repede, pana la final. Cel mai periculos dintre toate. Greu de iesit din el, pentru ca afecteaza direct insusi obiectul studiului, asa incat trebuie evitat cu orice chip. Curios totusi cum, in ultima perioada, filmele promoveaza tot mai explicit acest flagel, cea mai mare nenorocire care se poate abate asupra unui om. Si cat de bine se coreleaza cu promovarea exacerbata a sexualitatii. Dutch style!

III.Furtul mintii prin incultura

a.Lipsa educatiei, in primul rand a lecturii. Din discutiile cu o multime de parinti, lipsa dorintei de a citi o carte este aproape universala, in contrapartida cu utilizarea calculatorului. Practic, miile de ani de progress intelectual, care au condus la inventarea tabletei, au devenit un cos de gunoi al istoriei. Necitind nimic, in mintea ta e bezna si nu stii. Ca sa fiu scurt, Sfintii Părinti definesc cei trei stalpi ai intunericii drept nestiinta, uitarea si nepasarea trandava. Definitie mai scurta si mai cuprinzatoare a situatiei curente nu am gasit. Cum sa duci mai departe o societate, cand tu nu stii ce si cum s-a realizat, deja? Ingropata in Borboros, tinuta prizoniera pe malul necunoasterii, mintea se afunda intr-o mocirla a patimilor, dar se crede curata, dreapta si atotcunoscatoare. Case closed!

b.Lipsa reperelor intelectuale determina o impotenta a ratiunii. Ea nu are practica, nu este exersata. Un copil care citeste un text format din cateva propozitii si nu poate sintetiza ideile principale, nu poate extrage nimic semnificativ din intamplarile vietii. Devin valuri purtate de vant. (<http://danieldavidubb.wordpress.com/2010/09/19/sos-inteligenta-romanilor-are-probleme/>).

IV.Furtul mintii prin distrugerea institutiilor care o hranesc si dezvolta

a.Degradarea continua a sistemului de invatamant

1. Asa cum mentionam mai sus, copilul incepe bine si ramane blocat la un nivel mediu. In timp, ajunge sa treaca cu probleme BAC-ul. Devine un individ inutil societatii, nu se poate integra si are acces doar la joburi de joasa calificare. Aceste joburi sunt pe cale de disparitie, ele fiind inlocuite prin automatizare. Societatea curenta se indreapta catre un colaps iminent, mai ales datorita sistemului de pensii, care se bazeaza pe capacitatea noilor generatii de a produce suficienti bani, astfel incat sa-si acopere propriile cheltuieli si sa finanteze pensiile. Pai daca tu nu iti castigi nici propria

existenta, nu ai niciun fel de sistem de valori, si trebuie sa iti intretii si parintele pe care dai vina pentru situatia ta, nu esti foarte tentat sa vezi in acesta un dusman?

2. Un popor care nu produce si nu-si mentine oamenii de valoare, nu are cum sa-si construiasca un viitor. Nu are cu cine sa o faca.

b.Încercarea de discreditare si de marginalizare a Bisericii

1. Acest fenomen este prezent de la inceputul existentei sale si s-a manifestat cu mai mica sau mai mare intensitate sub orice tip de regim politic sau forma de organizare sociala. Piatra ei din varful unghiului a sfarsit pe cruce, apostolii ei au urmat acelasi drum, toata istoria sa este scrisa in sange. Acesta îi este pretul, dovada sinceritatii intoarcerii omului de la cele create catre Creator. A stramutarii mintii in starea sa originara. Omul a fost creat in bine, nemuritor, totul era pus la dispozitia lui, un singur lucru nu era permis: sa guste din fructele cunostintei binelui si raului, mintea sa nefiind suficient de fixata in Creator, pentru a rezista asaltului simturilor. Adam era, din punct de vedere spiritual, un copil. Restrictie temporara, spun Sfintii Parinti, pana la maturizarea sa. Pretul supunerii mintii simturilor a fost moartea. Azi e considerata o stare naturala, restul sunt aberatii.
2. Stiind foarte bine firea omului, repede inclinata spre inaltare si autosuficienta, pentru a tine mintea lucratoare, a fost lasat pe urmele noastre un lup, care sa alerge turma: înșelătorul. De care nu poti sa scapi de unul singur. Este mult prea inteligent si cu mult prea multa experienta. A fost cel mai mare dintre cei creati. Mintea noastra trebuie sa ceara ajutor si sa colaboreze cu Cel la care toate sunt cu putinta. In felul acesta se reface starea naturala o omului. Acest parteneriat de succes, ca sa utilizam terminologie progresista, este prezent la maximum de eficiență in Biserica. Este chiar definitia acesteia.
3. Prin practicile sale si cu ajutorul nemijlocit al Celui care a intemeiat-o, Biserica este institutia capabila sa elibereze cel mai rapid mintea din mocirlă și să o ridice la cer. Si are metode pentru toata lumea: si pentru cei mai mici - porunci simple, care impiedica raul absolut: sa nu ucizi, sa nu furi etc -, si pentru cei medii - post, rugaciune, facerea de bine șamd -, si pentru cei desavarsiti: ia-ti crucea ta si vino dupa Mine! Din acest motiv este din ce in ce mai dispretuita si discreditata, orice scapare a slujitorilor ei fiind transmisa la ore de maxima audienta. Daca am aplica acelasi rationament asupra unei clase de elevi, care are si repetenti si mediocri si olimpici, dar am judeca institutia scolii dupa cei repetenti sau mediocri, scoala ar trebui desfiintata. Si ce daca olimpicii duc lumea mai departe? Nu vedeti ce fac golanii clasei? Este inadmisibil... si asa mai departe. Recunoasteti fenomenul.

4. Dar, conform promisiunii ca ea nu va fi biruita de portile iadului (<http://www.doxologia.ro/cuvinte-duhovnicesti/biserica-lui-dumnezeu-nu-va-fi-biruita-nici-de-portile-iadului>), exact in vremurile de prigonire maxima Biserica produce roadele ei cele mai de pret, sfintii. Atunci se decanteaza si se curata aurul, incearcă prin foc. Atunci, desprinsa de binele lumesc, torturata de greutati, mintea omului isi reaminteste ca are un sprijinitor atotputernic si se indreapta cu durere, regret si speranta catre El. Biserica este la maximul productivitatii sale in perioadele de prigoana si la maximul de coruptie a slujitorilor ei in vremurile de bunastare. In acest ultim caz firea umana a preotilor isi face datoria si paraseste poarta cea stramta a spiritului, devenind camila carniei care nu mai poate intra prin urechile acului.
5. "Nu de Biserica avem noi nevoie, ci de scoli si de spitale!". Iată răul din spatele binelui aparent. Asa functioneaza orice intoxicare. Ni se propune o galeata cu rahat, acoperit cu un strat de miere. Pai mii de ani Biserica a fost echivalata cu invatamantul. A invata sa citesti echivala cu a buchisi "Vietile Sfintilor" (vezi Creangă). Si ce altceva este Biserica decat un spital, mai ales unul cu rol de preventie si de tratare a cazurilor in care medicina traditionala nu mai functioneaza? Este celalalt capat al DNA-ului. Sa nu furi! Remember? Majoritatea bolilor fizice au ca sursa un dezechilibru sufletesc ([Carte - Terapeutica bolilor spirituale, Larchet Jean-Cla...](#)). Sau alimentar. În acest ultim caz, avem la dispozitie postul, apanajul "pupatorilor de moaste" (<https://www.youtube.com/watch?v=HqGGHeomXW4>).

V.Furtul constiintei

a. Inversarea valorilor. Ajungem, astfel, la ultimul subiect al incercarii noastre, timide, de a ataca un subiect mult prea savant pentru autor, dar sursă de frustrare prin observare si modalitate de eliberare prin impartasire. Cum spuneam, constiinta. Busola plantata in fiecare dintre noi, capabila in conditii normale sa indice nordul spiritual. Cea care distinge raul de bine si imparte lumea in cer curat si pamant-mocirla, far calauzitor in intuneric. Dar si ea poate fi ingropata sub un strat de mъл, suficient de adanc, astfel incat lumina ei sa nu mai atinga pragul ratiunii. Odata ingropate ideile de sfintire si de Biserica trairtoare, ridiculizate stiintele intermediare - filosofia, arta, cultura - si pusa pe pedestal forma primara de umanitate utilitara, de consum, avem de-a face cu inlocuirea curatiei constiintei cu actul posesiei si al egoismului.

b. Amestecarea firescului cu nefirescul. Redefinirea normalitatii si egalizarea complementarului. Aceasta actiune se duce pe toate planurile, sub pretextul ne-discriminarii: familia traditionala este la fel de normala ca si variantele alternative: heterosexualitatea cu homo si trans sexualitatea. Femeia este egala barbatului, nu complementara lui. Fiind egali, ei nu se mai completeaza, ci devin, implicit, rivali. Familia dezbinata, lipsita de timp liber si pierduta in meandrele concretului devine extrem de permisiva cu noile concepte si cu educatia morala. Sunt mult prea multe exemple ca sa le insirum acum. Importanta este ideea in sine.

c. Dispariția ruginii și revolta împotriva autorităților, mai ales împotriva celor morale. Primul efect al înăbușării conștiinței este dispariția ruginii. Odată sigur pe sine, omul pierdut în neant încearcă să-și ascundă lui însuși haul din interior, revoltându-se împotriva oricărui simbol care-i reaminteste situația lui reală. Copilul se revoltă împotriva părintelui, elevul împotriva învățătorului, clasele sociale una împotriva alteia, națiunile se urăsc și se disprețuiesc reciproc etc. Și toată lumea împotriva lui Dumnezeu, autoritatea supremă. Prin plătosa nesimțirii, Dumnezeu mai are puține cai de pătrundere. Boala este una dintre ele. Trăim un secol definit de cancer. Este aproape singura metodă de a-l repune pe om față în față cu moartea și cu nucleul dur al propriei condiții. Cancerul devine, astfel, o mână întinsă cu dragoste: trezirea! Timpul e limitat, mai ai între 6 luni și 2 ani!

„El sueño de la razón” a generat un tip uman care face tot posibilul de a elimina factorii de diferențiere față de inteligența animală. Un om care nu mai identifică tinte, conștiința sa fiind îngropată prin nepractică rațiunii, prin înrobirea intelectului de către simțuri și reducerea sa la o simplă funcție utilitară. Ne este propus, apoteotic, Omul Modern, șablon și culme a societății consumeriste. Un cimpanzeu mai rafinat. Dublu rafinat.